

[Helge Nielsen.]

10 kr. 56 øre pr. dag, fra 26 kr. 11 øre til 36 kr. 67 øre — en absolut tilfredsstillende forbedring. Lignende procentvise forhøjelser sker i årslønsmaksimummet for de frivillige forsikringer og for minimumsbeløbets vedkommende for ungarbejdere.

Nu kunne man godt tænke sig, at disse forbedringer også smittede af på de ulykkesramte, der allerede har fået deres sag afgjort. Jeg ser, at den højtærede minister i bemærkningerne til lovforslaget er inde på disse problemer, og jeg håber, at der i meget nær fremtid kan ventes et lovforslag, der tilsigter at bøde lidt på disse uretfærdigheder. Jeg kan da udmærket godt se, at der er vanskeligheder ved at ordne disse sager, da hver enkelt sag jo skal tages op til vurdering på ny, medmindre man kunne give et fast procenttillæg til dem, der tidligere har fået deres sag afgjort. I den forbindelse vil jeg gerne stille den højtærede minister det spørgsmål, om der ikke er mulighed for at foretage en regulering af dagpengesatserne for de skadetilfælde, der har fundet sted, før disse lovændringer træder i kraft. En sådan efterregulering ville blive hilst med stor glæde; jeg håber ikke, at det vil få uoverkommelige tekniske konsekvenser, men at vi i udvalget i samråd med den højtærede minister kan løse disse problemer.

Mit parti hilser ligeledes med stor glæde de nye bestemmelser vedrørende lærlinge og andre under lignende uddannelse. Her var der jo ofte tale om, at en lærling i sidste læreår kom til skade, og beregningsgrundlaget var så lønnen, indtjent i året forud for ulykken. En lærling kunne således i visse tilfælde efter læretidens udløb få dagpenge efter lønnen som lærling.

De nye bestemmelser, der giver mulighed for at tage hensyn til den fremtidige indkomst for lærlinge og ligestillede, er en vældig god forbedring.

Ulykkesforsikringslovens forskellige satser har tidligere været reguleret efter pristallet, og her er der givet dækning for de prisstigninger, der har fundet sted. En sådan ordning har jo den skavank, at det kun er ved lovændringer som dem, vi behandler her i dag, at der bliver givet dækning for den velstandsstigning, den øvrige befolkning har fået del i. Disse skavanker bliver nu gennem den nye regulering rettet.

I mange tilfælde har der været tvivl om årsagssammenhængen mellem ulykke og lidelse. Naturligvis skal der være en årsagsforbindelse, men det er vel naturligt, at tvivl kommer den forsikrede til gode, og derfor hilser vi med tilfredshed de nye regler på dette punkt.

Jeg kan som tidligere nævnt udtrykke stor tilfredshed med de foreslåede ændringer, men der er endnu et par principielle problemer, jeg gerne vil nævne over for den højtærede minister.

Ifølge kapitel VII i loven falder søfarende ind under lovens almindelige bestemmelser i lighed med og efter stort set samme regler som arbejdere i land. Jeg vil gerne spørge, om det ikke under hensyn til søfartserhvervets særlige natur var rimeligt at udvide forsikringen til også at dække skader opstået under ophold borte fra skibet, under landlov o. lign. Disse ophold er jo mere eller mindre frivillige, og det kan mange gange dreje sig om farefulde steder. Det er ikke alle lande, der har ordnede, rolige og trygge forhold, og søens folk vælger jo ikke selv de havne, de skal anløbe. Jeg vil bede den højtærede minister om at tage dette spørgsmål op til overvejelse.

Om lovforslaget om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige skal jeg kun sige, at her er ændringerne stort set på linje med de ændringer, der foretages i ulykkesforsikringsloven. Jeg kan på mit partis vegne anbefale begge lovforslag til vedtagelse.

Holger Hansen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale de to foreliggende lovforslag. De forhøjelser vedrørende grænserne for erstatning, som foreslås, synes vi er rimelige i betragtning af den indtægtsstigning i samfundet, der har fundet sted, i særdeleshed fordi det jo drejer sig om mennesker, der på den ene eller den anden måde er kommet ulykkeligt af sted.

Vedrørende de mere principielle ændringer vil jeg gerne anføre, at venstre finder det rigtigt, at usikkerhedsreglen i forbindelse med ulykke eller sygdom fremover bliver til fordel for de skadelidte. Denne ændring tager jo sigte på grænsetilfælde, hvor en konkret afgørelse af årsagssammenhængen er umulig. Det er vist helt i tråd